Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26913
Copyright: Admont, Benediktinerstift

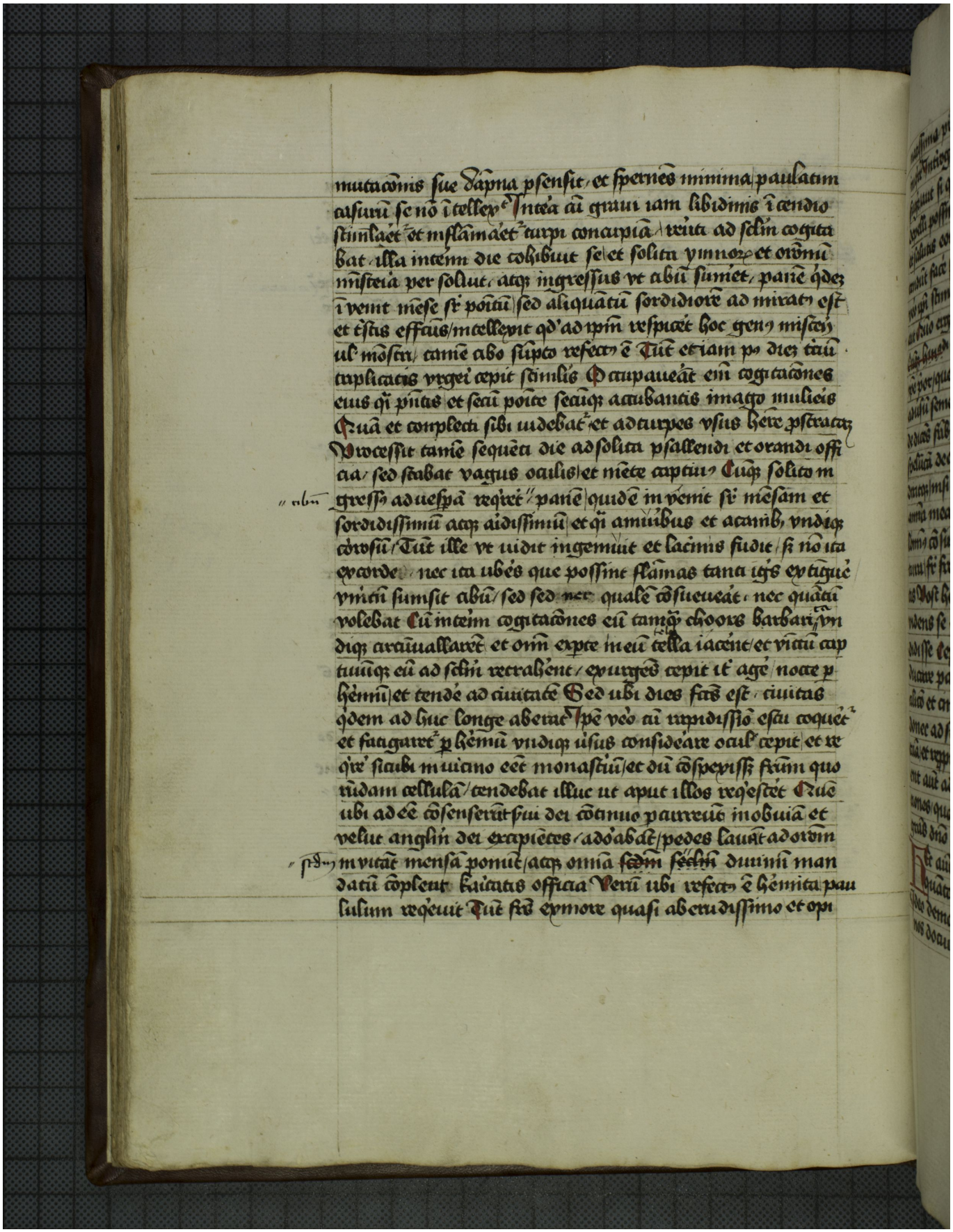

mutacōnis sue damna p̄sensit, et spernēs minima paulatim
assuui se nō i tellex. Intēa ai quum iam libidinis i cendio
stimlaēt et inflāmaēt turpi concupiscēntia, reuiu ad sclm cogita
bat, illa intēm die cōtribuit se et solita ymnorū et omnī
mīsteria per solut, atq; ingressus vt abū sumēt, panē ōdē
i venit mēse sī potū, sed aliquātū sordidiorē ad mirat est
et ēstus effaus, intellexit qd ad ipm respicēt hoc genus miscēs
ul mōstū, tamē abo sūpto refectus ē. Tūc et iam p̄ dies tāū
tuplicatis vigei cepit similis. Occupaueāt eū cogitacōnes
eius qī pūtus et seāī potū seāīq; acubantis imagō mulieis
quā et complectī sibi uidebat et ad turpes vsus hēre pstrahēt
Processit tamē sequēta die ad solita psallendi et orandi offi
cia, sed stabat vagus oculis et mēte captiu. Cūq; solito m
gressus ad uespā reqrēt panē quidē inuēnit sī mēsam et
sordidissimū atq; aridissimū et qī amuūbus et acūnib, vndiq;
cōrosū. Tūc ille vt uidit ingemuit et lacrimis fudit, si nō ita
exorde, nec ita ubēs que possint flāmas tanta ignis extinguē
vmēū sumsit abū, sed sed nec quale cōsueueāt, nec quātū
volebat. Cū intēm cogitacōnes eū tamq; choors barbari vn
diq; arcūuallarēt et omī expte in eū tēlla iacēnt, et victū cap
tuūq; eū ad sclm retrahēnt, expurgēs cepit ut agē nocte p
hēmū et tendē ad ciuitatē. Sed ubi dies fūs est, ciuitas
qdem ad huc longe aberat. Spē vero ai turpidissimo esau coquēt
et fauēnt p hēmū vndiq; usus considēare oculī cepit et re
qrē stabi muiano eēt monasteū et dū cōspexisset fūm quo
rūdam cellulā tendebat illuc ut aput illos reqēscēt. Cūq;
ubi ad eē cōsenserūt sui dei cōtinuo paureūs in obuia et
velut anglī dei exapiētes, adorabat pedes lauāt adorūm
m vitāt mensā pōnūt atq; omnia sēdm sēclm dūnī man
datū cōplent. Fūtatus officia. Verū ubi refectus ē hēmita pau
lulum reqēuit. Tūc sūt exmore quasi aberudissimo et opi